

King David's Role, continued

1. Ralbag to Shemuel II 1, Lesson 43

...להודיע עוצם אהבת דוד עמו, כי גם בעת שברח מארץ ישראל והיה בארץ פלשתים היה נלחם מלחמות ד' בשונאי ישראל, והיה מכלה אותם, לא יהיה איש מהם. והיה מחמת דוד שעשה הענין באופן שחשב אכיש כי דוד היה רודף ישראל והורגם ובוזו בטח בו יותר לחשבו כי הבאש הבאיש בעמו ישראל. ולזאת הסבה השתדל דוד שלא ישב את אכיש בעיר המלוכה.

To teach David's great love for his nation, for even when he fled from Israel and was in the land of the Philistines, he fought Hashem's wars against the enemies of Israel, and he eradicated them, keeping none of them alive. And it was from David's wisdom that he did this in a way that Achish thought that David was pursuing Jews and killing them, so that he trusted [David] more, thinking he had turned sour on his people, Israel. And therefore David tried to ensure that he would not dwell with Achish in the capital.

27:7-12 Dovid raids local tribes, pretending to be attacking the Jews

2. Key verses Shemuel I 7:2, 13:1 and 29:3

3. Midrash, Seder Olam Rabbah 13

כל ימיו של שמואל הרואה אינן אלא נ"ב ועוד, שנאמר "ועלי הכהן ישב על הכסא וגו', והיא מרת נפש וגו'", באותו הפרק נתמנה להיות שופט, ואומר "והוא שפט את ישראל ארבעים שנה, "נשתיירו י"ג שנה... שמואל מת לפני מיתתו של שאול כארבעה חדשים, שנאמר...

All of the years of Shemuel the Seer were only 52 and a bit, as it says, "And Eli the Kohen was sitting on the chair... And she was of bitter spirit..." At that time he was appointed as Shofeit, and it says, "And he was Shofeit over Israel for forty years," leaving 13 years... Shemuel died four months before Shaul died [from 27:7]...

4. Talmud, Zevachim 118b

הני עשרים שנה עשר שנה שמלך שמואל בעצמו, ושנה שמלך שמואל ושאול, ושנים שמלך שאול, ושבע דוד...

These 20 years were: 10 years that Shemuel reigned alone, 1 year that Shemuel and Shaul reigned, 2 that Shaul reigned, and 7 of David...

5. Abarbanel to Shemuel I 7:2

אבל מיום שישב הארון בקרית יערים עברו ימים רבים שלא שבו ישראל בתשובה ויהיו עשרים שנה, ואחריהם נתחרטו ישראל ממעשיהם הרעים...

But from the day the Aron rested in Kiryat Yearim, a long time passed when Israel did not repent, and this was 20 years. After that Israel repented from their bad deeds...

6. Abarbanel to Shemuel I 27:8

ספר שדוד ואנשיו לא היה להם לאכול, ולזה מפאת ההכרח היו הולכים אל ארץ הגשורי והגרזי והעמלקי.

It told that David and his men had nothing to eat, and so out of need, they went to the land of the Geshuri, Gerizi and Amaleki.

7. Radak, Commentary to Divrei haYamim I 22:8

ובאמרו דמים לרוב שפכת ארצה כי דם נקיים היה בדמים אשר שפך כמו דם אוריה... גם בדמי הכהנים היה הוא הסבה... גם בדמי הגוים אשר שפך אותם שלא היו בני מלחמתו אפשר שהיו בהם אנשים טובים וחסידיים. אעפ"י כן לא נענש עליהם כי כוונתו לכלות הרשעים שלא יפרצו בישראל ולהציל עצמו כשהיה בארץ פלשתים...

"You spilled much blood earthward" because there was innocent blood among the blood he had spilled, like that of Uriah... He was also the cause of the blood of the Kohanim... Also, in the blood of the non-Jews he had spilled, people who were not at war with him, perhaps there were good and pious people. Still, he was not punished for this, as his intent was to eradicate the wicked lest they attack the Jews, and to save himself in the land of the Philistines...

8. Radak, Commentary to Shemuel I 27:8

"כי הנה יושבות הארץ אשר מעולם" - פי' כי אותן משפחות שזכר היו יושבות באותה הארץ מקדם לבטח עד בואכה שורה ועד ארץ מצרים ולפיכך לא היו נשמרים כי לא היתה להם מלחמה עם אדם

9. Abarbanel, Commentary to Shemuel I 27:8

והדבר הזה זר אצלי מאד, לפי שהיא בגידה רבה לדוד להכות אנשי הארץ ולהבאיש את ריחו עמהם, והיה מרד גדול לאכיש מלך הארץ אשר עשה עמו חסד להכות אנשיו ועמו, והיה דוד בזה אם כן משלם רעה תחת טובה, ואם היה עושה זה פעמים רבות (כמו שכתוב כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים) אם כן איך נאמר שלא היה משאיר איש ואשה במקומות אשר הוא הולך? והוא כבר בלתי אפשר, וגם שימיתם כלם איך אכיש ואנשיו לא מצאו ארצות שממה ועריהם שרופות אש וזרים אוכלים אותה? ואיך לא היו חוקרים מי עשה הדבר הרע הזה? ואיך היה אפשרי שלא יתודע הדבר בהיות שנעשה פעמים רבות? והנראה אלי שהיו האומות האלה גשורי וגרזי ועמלק שנואי נפש אכיש ושהם היו אויביו...

The people Dovid attacked

10. Radak to Yehoshua 12:9

כל אלה שלשים ואחד מלכים שזוכר לא היה מלך על עיר אחת לבדה אלא כל עיר ועיר שזוכר היתה ראש ממלכתו והיה מושל על עירות וכפרים אחרים
All of these 31 kings mentioned did not reign over single cities. Rather, each city mentioned was the head of his kingdom, and he reigned over more cities and villages.

11. Prof. Yehudah Kil, Daat Mikra to Shemuel I pg. 155

כיון שלא הקפידו להחרים את עמלק, והחילים עסקו בתפישת השלל – לא נתנו דעתם במדה מספקת להשמיד את העמלקים, והניחו לרבים מהם להמלט
Since they were not careful to destroy Amalek, and the soldiers involved themselves in taking spoils, they did not pay sufficient attention to destroy Amalek, and they left many of them to flee...

12. The line of Geshur Shemuel II 3:3, 13:37-38

13. Radak to Shemuel II 3:3

דרשו בו כי לפי שהיה בן יפת תואר, שלקח' דוד במלחמ', לפיכך היה אבשלום סורר ומור' באביו. לכך נסמכה פרשת סורר ומורה לפרשת יפת תואר לומר לך כל הנושא אותה או אשה שאינה הגונה יוצא ממנה בן סורר ומורה. ונכון הוא הדרש, כי מאחר שהיא שבויה הרי היא כמוכרה' לשוב לדת ישראל ולבה לא נכון אל הדת, והנטע יוצא דמות השרש:

They taught a midrash on this that because he was the son of a *yefat toar*, whom Dovid had taken in war, therefore Avshalom rebelled against his father. Therefore the portion of the rebellious son is juxtaposed with the *yefat toar*, to tell you that anyone who marries such a woman, or a woman who is not suited for him, will have a rebellious son emerge from him. And the midrash is accurate, for since she was a captive, she was compelled to accept the religion of Israel but her heart was not with the religion, and the sapling resembled the root.

14. Shoftim 19:2?

28:1-2 Achish goes to war against Israel

15. Abarbanel to Shemuel I 28:2

התבאר מכל זה שגם האומות אכיש ואנשיו היו אוהבים מאד לדוד, והיה נחשב בעיניהם לשר וגדול והיו מכירים גבורותיו ומעשיו הנפלאים, וזה היה גם כן מפעל הקל יתברך וחסדיו עמו, כמו שאמר שלמה (משלי ט"ז ז) "ברצות ד' דרכי איש, גם אויביו ישלים אתו."

16. Malbim to Shemuel I 28:1

ולא רצה שילך עם החיל, באשר חשש שלא ירצה להלחם עם ישראל, או שירא שפלשתים לא יאמינו בו...

Non-comprehensive review questions for Chapter 27

- 1> Why doesn't Dovid trust Shaul?
- 2> Why does Dovid think he will fare better with the Plishtim this time?
- 3> Why does Dovid want to move out of the capital?
- 4> How long was Dovid with the Plishtim?
- 5> Why does Dovid attack Geshur, Amalek and Gezer?
- 6> Why does Dovid attack anyone?
- 7> Where did these Amalekites come from, if Shaul destroyed Amalek?
- 8> Which wife might have come to Dovid from his battles in this chapter?
- 9> When Achish goes to war against the Jews, does he trust Dovid or not?
- 10> In general in this chapter, is Dovid acting from a position of weakness, or strength?